

53 maj 17

K573/938.

Ei ole jo' berätsam! Mär esat iwt nered, mess
 ha arä värom: hogg minde bajaint elmuljanat
 ngy nem tudom miker olvasod soraimas. Te-
 lesegeu jobbau van mär, de most meg fiam
 hereg, sir ejjel nappal s miidm maga nem al-
 siit appäs anyjäs sem engerd aludni; igr igr
 hup elere shiint! Brimi kell ar embernek hiva-
 talor foglalatnagis s eljöineh ar wot ei da-
 mäh a templauba, imädorn? nem! meghall-
 gasui: hup prokcasio mond. e a pap? jerne, a
 himäl arashogg van a dolog, neti hup prokcasio
 kell mondani. Eljöineh a pröppöt beres reini,
 hup, jo' verses; ei ar embernek ha ar esse helien
 ning i bajai miast kell irni hup ei jo' verses!
 Laisogaisot jöineh bolirg wosologgó heffel, ei ar
 embernek mulassasui kell öres ha ar ördög ölrini i.
 Er jekenteg ar eu elereu. Teunap mül el a ro-
 boron ünnepe, ma ar esö fatus, a irs beirapolta
 ngyau mär beremes reimes, de meg nem elég ismäs
 esis, - törelesereu meqrepest a semészet baratsam!
 sehär ar esö esis, a legasus a hajlänke crapsam,
 hereg qprekemes dajásent ei anyjostent hihajrostam
 a eselöd härba s iwt nered nehög sor. Fideu nem,
 de lettem epyre hallja hogg sir, de mär mindegy be-
 ne vagyok. —

Ilona habarukham negre islet neltul lespe-
 tem usjain; igr rendöri schizzelet alas leien olgyau
 ar allasou min- ar iris fawoi freis "a madainat ar igr

ha a felügyelő kint is elviek nem tartja az orrom
vagy éppen; sejtál: hogy nem jól viselkedem magam.
Tudna his az! Kétségbe esem az énig baka sines, és
minis felőlő feléprő adha és a golyás, nagyon pezd
majd elcsúsznak, s majd megfogszanak nyomonra leze-
remmel öltet; mert a melly pap kadi környék
előtt áll az ipso elveit kivasalás az a rendeltetés
keresésén hogy ismét nem kővesselek, s így már most
travald friss az a nines befűztem az etekléria; lega-
lább az kell kienem ezen elboerítő kavarból: In
Folge hohen Erlasses vom Militär und Civil-
Gouvernement vom 28. März 1853 die weitere
Untersuchung enthaben, und auf freien Fuß
gesetzt. — Különben idek barátság ez esemény
keserűségé sán öltet a kámban marad, mert er-
deu: hogy egészen ártatlanul kavarolassan meg,
s kellen amszti kőleségek kennek. Ne gondold arén hogy
magamra valami martynas karon kőngü neversé-
get kofával; mert kifen mi az aha képek, a mi a mal-
kattan kőresek?

Kéla isseunk hogy kőngü kőmásmagy más
jóbbasok van; kőngü nagy kőresek kőmásmagy, hogy
valanims netes a mi kőresek, a és kőresek is a
kőresek kőresek. Megbocsátassan kőresek a
kőresek hogy oltan messe kőresek egy máskól; ha
ez kélek az egy kőresek egy máskól kőresek, min-
dig megkőresek kőresek kőresek kőresek! Azon
idek netes és kőresek kőresek kőresek! És jól
megkőresek kőresek a és kőresek kőresek... kőresek...
s kőresek kőresek kőresek kőresek kőresek. —

Hogy én menjek professornak kőresek?
jaj kőresek kőresek, de hogy megkőresek! önlöt ha

feles leírni, hogy majd nem úgy lesz...
farsa leune, hogy én Julinban féshe men-
nét seudelesi leuni a nyomarás isans,
kara fele nagy kövön usba ejtenem, s onnan
velesek együtt slauvára jóinénk; farsa
leune, - kretneim, de háa hi kúda még
hogy les addig az ember torja!

Regény feleségem a tiülesi bajodon
semenyem és vörö idő alatt átesett, pedig én
érettől tartottam; csak már no! jövőre vagy mi!
csak ne kretneim az ember a feleségem!

Ar apralmagait néhány nem sitem, ann
egyben orból hogy nem próbálgat; egyébként
a romek históriájával elkesse; mess a bestini
levélben valamellyik újságban hofferan volt ró-
la ró.

Moss tehát az az isen álszon meg ben-
nekes, aprajás nagyján, s keseres benünkes
rit kirekes tipra lelekből gerresim. Hauva,
Május 17. 1873.

iguhuárú

[Handwritten signature]